

Maandag 16 september.

Om 12 uur werden we opgehaald door Rico. Hij zou er eigenlijk om 9 uur zijn maar de auto moest gerepareerd worden. Op weg naar Tunasan. Daar moeten we natuurlijk eerst eten: chicken adobo en een gefrituurd visje: heerlijk! Na het eten samen met Vernon de scholieren doorgesproken. Ze doen het allemaal goed. Ze hebben allemaal een gemiddelde van 80 of hoger. Dat is vanaf dit schooljaar trouwens een eis.

Aan het begin van het schooljaar heeft Vernon een voorstel gedaan voor een nieuwe scholier: Rex Apostol. Dit is een wat oudere jongen die tot een half jaar geleden op straat geleefd heeft en door Vernon van de straat en naar Tunasan gehaald is. Wij hebben toen afgesproken dat hij eerst moet laten zien dat hij een scholarship waard is en dat wij er tijdens het bezoek in september op terug zullen komen en dan bepalen of hij in het programma opgenomen wordt. Rex doet het erg goed: hij heeft een gemiddelde van 85. Vernon is erg over hem te spreken. Het is een rustige, beleefde jongen. Wij zijn ook bij zijn huis geweest. Alhoewel hij meestal op TCC slaapt omdat hij zich daar prettiger voelt en hij moeite heeft met het drugsgebruik van zijn moeder. Na overleg hebben wij besloten hem in het programma op te nemen. Wij zoeken nog een sponsor voor hem!

Daarna zijn we op huisbezoek gegaan. We begonnen met de huizen van de twee nieuwe meisjes. Ze wonen beide in Laguna Bay, bij Jonel in de buurt. Ze wonen met veel op een klein oppervlak, maar het is er wel schoon (voor zover dat mogelijk is). Ook de weg er naartoe was erg nauw. Het huis van Jonel konden we niet bezoeken : er was teveel water.

Daarna naar Arjun en Irish. Daar was niet veel veranderd. Anders dan dat de ouders van Irish uit elkaar zijn en zij nu met haar oma en vader en de rest van de familie woont. Haar moeder woont met een nieuwe vriend in Quezon en is aan de drugs. Irish ziet haar wel regelmatig.

Vooraf het bezoek aan de familie van Rex was heftig. De oma, die het gezin draaiende houdt, heeft het erg moeilijk met de hele situatie en verontschuldigde zich steeds voor het feit dat ze ons niets kon aanbieden omdat daar geen geld voor was. Rex zijn moeder hebben wij ook ontmoet. Zij zag er erg slecht uit.

Dinsdag 17 september:

's Ochtends richting Tunasan. Daar eerst koffie gedronken en met de aanwezige kinderen gespeeld. Een aantal van hen moest nog douchen! Ate Mel was naar de markt om boodschappen te doen voor de lunch.

Na de koffie zijn we naar de school van Rex, CJ, Darrel en Jerish geweest. Daar hebben we gesproken met de directeur: een erg aardige en gedreven man. Hij wil graag contact met ons (via Kanlungan). Hij wist nog wel een aantal kinderen die hulp nodig hebben. Ook zou hij graag een beroep op ons willen doen voor bijvoorbeeld een eenmalige donatie zoals voor schoolspullen etc. Hier komen we zeker op terug.

Na het gesprek heeft de directeur ons rond geleid. Het is een erg mooie en goed uitgeruste school met meer dan 5000 kinderen en gemiddeld zo'n 50 kinderen per klas! Samen met de kinderen hebben we hun klas en de klassenleraar bezocht. Ze waren erg trots.

Daarna terug naar Tunasan voor de lunch: rijst met groente en vis.

De school van Jonel konden we helaas niet meer bezoeken omdat hij alleen 's ochtends op school zit en het bezoek aan de eerste school wat lang duurde. Wie weet een andere keer.

Op huisbezoek bij Jonel kon ook nu nog niet. Stond nog steeds onder water.

Darrel en CJ's huis hebben we wel bezocht. Zij zijn een poosje geleden weer verjaagd en wonen nu aan de andere kant van de spoorlijn. Dit "huis" is nog kleiner dan hun vorige huis!

Woensdag 18 september.

Om half 11 zijn we vertrokken naar Divisorio voor het kopen van een jurk (oud roze) en een Barong Tagalog voor de bruiloft in Casat. Vanwege de regen was er veel verkeer. Bij Divisorio verschillende jurken gepast en gelukkig ook een gevonden. Met bijpassende schoenen! De Barong voor Tonny ging makkelijker. Met de familie bij Chicken Inasal kip gegeten en daarna op zoek naar kerstspullen om weer te verkopen op de kerstmarkten in december.

Donderdag 19 september

Dit was een reisdag naar Neuva Viscaya. We hebben 7 ½ uur gedaan over 350 km. Het blijft een hele reis hoewel de wegen wel verbeterd zijn. Bij aankomst in Casat bij de familie Ambatali langs gegaan waar ook Emyrie en Maria kwamen. We moesten daar blijven eten. Moe maar voldaan naar het 24/7 hotel wat wel iets beter is dan het Highlander waar we de jaren ervoor altijd logeerden. We waren best moe dus op tijd naar bed!

Vrijdag 20 september

Op tijd naar Casat. Daar koffie gedronken bij Elizabeth en toen door naar de familie Enero. Mabel ziet er goed uit. Is ook behoorlijk gegroeid! Mary Ann is blij zwanger. Ze is eind oktober uitgerekend. De hele familie was druk met de bruiloft, maar Maria had nog wel tijd om een pedicure te doen. Erg lief van haar. Na de lunch naar Solano om schoenen te kopen voor June Albert en een nieuw schooluniform voor Jazmin. Die is ook behoorlijk gegroeid. Het was leuk om te zien hoe snel zij en Sophie elkaar weer gevonden hebben en lol maakten. Ook de rolstoel van Mabel weggebracht voor reparatie van de zitting. Ze moet toch in een nette stoel zitten morgen bij de bruiloft. Verder op zoek geweest naar een box voor baby Mathew. Dat is een kado voor het dopen en de box kan ook later gebruikt worden voor de nieuwe baby van Mary Ann. Bij terugkomst in Casat werd het varken voor de bruiloft geslacht. Wat een geschreeuw! Nog bij Aprilene en Lorelyn langs geweest die het allebei super doen op school.

Zaterdag 21 september

Vandaag is het de dag van de bruiloft van Liezel en Marlon.

Ik (Marjolein) werd om 11 uur verwacht voor de make-up! En werd vakkundig mooi gemaakt ;-).

Daarna terug naar het hotel om ons om te kleden voor de bruiloft. Ook Rico en Sophie waren in feestkleding, dus op weg naar de kerk.

Volgens goed Filipijns gebruik arriveerde het bruidspaar 15 minuten te laat ;-). Het was erg leuk om het mee te maken. Ook Mabel was erbij! In haar stoel met de nieuwe zitting die we dankzij de hulp van gulle sponsors hebben kunnen repareren. Salamat po!

Na de ceremonie in de kerk ging het hele gezelschap terug naar Casat om daar feest te vieren: eten, drinken en dansen.

Zondag 22 september

Vandaag hebben we de meisjes meegenomen naar het zwembad van het hotel. Vooral de kleintjes waren niet uit het water te slaan. Met de oudere meiden hebben we hele interessante gesprekken gehad over hoe anders het leven bij ons is en de verschillen met hier. Maar ook over welke dieren er bij ons in de dierentuin zijn, koningshuizen, de sneeuw, schaatsen of wat wij eten. Maria en Elizabeth hadden spaghetti en Shanghai rolls gemaakt wat er na al dat zwemmen goed in ging.

Na afloop was er voor Marjolein een verrassing: een "advanced birthdayparty" met taart, slinger, lied en kaars.

Daarna was het tijd om afscheid te nemen.

Morgenochtend vertrekken we weer naar Manila waar we dan nog 5 dagen zijn

Maandag 23 september

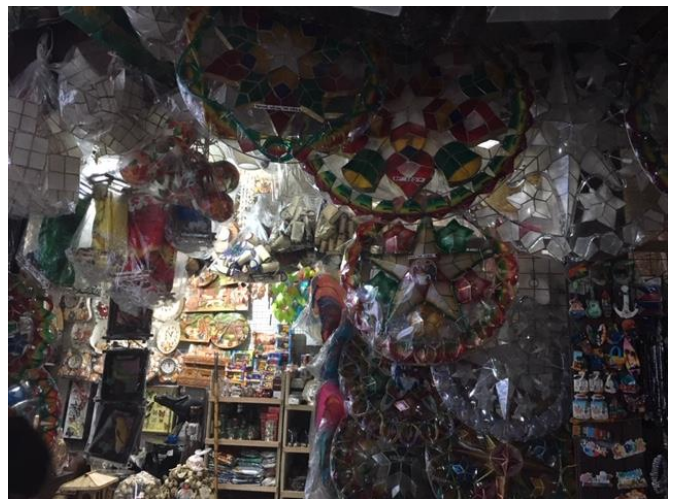
Vanmiddag zijn we, na een voorspoedige reis, weer terug in Manila aangekomen. 's Ochtends hebben we eerst Jason (een broer van Mabel) opgepikt en zijn we uitgezwaaid door Maria en baby Matthew. Onderweg nog een neef van Rico meegenomen dus met een volle auto op weg. Onderweg beide op hun plaats van bestemming afgezet. Zo gaat dat hier op de Filipijnen: iedereen kan mee eten of mee reizen :-).

Dinsdag 24 september

Vandaag hadden we de afspraak met ate Sol, de directrice van Kanlungan, de organisatie waar we mee samenwerken. Het gebouw waar ze zitten is de eerste opvang voor de kinderen en is door vrijwilligers opgeknapt. Dat was te zien! Het was erg mooi geworden. Ate Sol bracht ons op de hoogte van het laatste nieuws en vertelde dat het ODC in Malate (een opvang te vergelijken met Tunasan) verhuisd is. Zij kunnen nu gratis gebruik maken van een ruimte van een kerk. Natuurlijk zijn we gaan kijken! Na het bezoek aan Kanlungan zijn we naar Quiapo gereden waar we de laatste kerstinkopen gedaan hebben. Deze kerstspullen verkopen we op de kerstmarkten in Santpoort en Heemskerk. Dus als je in de buurt bent in december kom gerust langs.

Morgen staat er een dag als toerist op het programma. We gaan naar een berg van waaruit je een mooi uitzicht hebt en waar hotsprings zijn en modderbaden. Erg goed voor je gezondheid volgens Rico. We zullen het zien ;-).

Woensdag 25 september

Vandaag een rustige dag gehad. Begonnen met koffie en gebak: want er was er een jarig ;-)) en daarna naar de bergen waar we lekker gerelaxt hebben in de hotsprings en genoten van de rust en de mooie natuur.

's Avonds een heerlijk verjaardagsdiner bij de Italiaan.

Donderdag 26 september

Vandaag was een stuk minder relaxed. Het verkeer is hier de laatste dagen een verschrikking en zo ook vandaag. Rico stond totaal vast op weg naar ons en kwam 2 uur later dan gepland bij het hotel. We hadden afgesproken met Ivy (onze eerste afgestudeerde scholier) die sinds een maand een goede baan heeft hier in Manila. Gelukkig konden wij nog wel met haar eten, maar op weg naar haar werk kwamen we weer vast te staan. Paniek, want ze had een assessment. Gelukkig kon Rico een "motortaxi" aanhouden die haar snel naar haar werk kon brengen.

Jammer genoeg was er door al die files geen tijd meer voor een bezoek aan de school van Sophie. Dat gaan we zeker volgend jaar doen!

We hebben wel gesproken met Elion, een van onze scholieren in Manila. Met hem gaat het goed. Hij zit nu in grade 11 en gaat met plezier naar school. Hij haalt mooie cijfers. Alhoewel zijn vader vindt dat het nog iets beter kan ;-).

Op weg naar Ate Leni nog een wasmachine gekocht voor Tunasan. Tijdens ons bezoek gaf Vernon aan dat de uniformen van de kinderen erg snel slijten omdat ze met de hand gewassen worden. Een wasmachine zou een uitkomst zijn. Een wasmachine op de Filipijnen is veel eenvoudiger dan bij ons en voor 70 euro heb je er al een. Dat moest kunnen, vonden wij.

Ate Leni (de zus van Phene) had ons uitgenodigd om bij haar te eten vanavond. Dat aanbod hebben wij graag aangenomen want zij kan heerlijk koken. Het was erg gezellig en lekker. Na het eten heeft Rico ons weer naar het hotel gebracht (een ritje van 9 km waar we 45 minuten overgedaan hebben).

Vrijdag 27 september

Omdat het verkeer een chaos was en Rico geen stress wilde, hebben we besloten dat Rico de wasmachine naar Tunasan zal brengen zodat wij ons rustig kunnen voorbereiden op de terugreis. Om vijf uur staat Rico bij het hotel samen met Sophie en Rederick die meegaan om ons weg te brengen. Maar eerst nog even een big mac scoren bij de McDonalds.

Ik kijk terug op weer een mooie reis. Anders dan anders want dit keer zonder Linda. Dat was wel wennen. Gelukkig hebben we via whats app veel kunnen overleggen. Hopelijk gaan we de volgende keer weer samen.